

Ostatnie dzikie konie Europy

15-minutowy film dokumentalny

Reżyseria i zdjęcia: Paolo Volponi

Muzyka: Dariusz Żebrowski

Producent: Agencja Orzeł

Tarpany do końca XVII wieku zamieszkiwały lesiste tereny wschodniej Polski, Litwy i Prus. Pod koniec XVIII wieku ostatnie ich sztuki przetrwały w Puszczy Białowieskiej, skąd zostały przeniesione do posiadłości Zamoyskich w okolicach Biłgoraja. Na początku XIX wieku rozdano je chłopom. Dzięki staraniom profesora Vetulaniego, który wprowadził nazwę konika polskiego, rozpoczęto odtwarzanie tego typu koni. Dziś główne ośrodki hodowlane to Popielno, Poznań, Sieraków i Roztoczański Park Narodowy oraz Bieszczady. Koniki hoduje się w warunkach rezerwatowych, bezstajennych i stajennych. Dokument ukazuje różnorodny świat potomków dawnych tarpanów, żyjących obecnie na wolności w rezerwacie w Popielnie na Mazurach. Obserwujemy narodziny źrebięcia, jego pierwsze kroki i doświadczenia życiowe. W drugiej części filmu ogier staje się postacią pierwszoplanową, na tle życia stada w czterech porach roku. „Ostatnie dzikie konie Europy” to opowieść stworzona jedynie przez obraz i muzykę, bez lektora. Film dostał specjalne wyróżnienie za „Kreatywne i artystyczne podejście” na festiwalu filmowym w Montanie, Stany Zjednoczone, w 2009 roku.

